

hvis den anden Grund, hvorpaa man støtter sin Opposition, var virkelig sand, nemlig den de Herrer Medlemmer velbekendte Doctrin, som vi have hørt saa tidt, og som vi Alle kunne fuldstændigt udenad, at Staten ikke skal give sig af med Ting, som den Private kan udføre fuldstændigt saa godt som Staten. Det er med Hensyn til dette Punkt, at jeg for min Part har nogen Tvivl, naturligviis kun som Lægmand, og som saadan tillader jeg mig ogsaa at fremsøre den. Det er sagt, at den Private kan udføre og fuldstændigt saa godt kan udføre, hvad Stamsutteriet tilsigter, nemlig en Forbedring af Hesteracen, og det er ogsaa vist, at der er steet saa særdeles bethdelige Fremstridt i denne Henseende, at Ingen kan nægte, at en Forbedring af den hos os fremherstende Race virkelig finder Sted; men Spørgsmaalet er, om der ikke udover dette ligger noget Mere, som den Private ikke kan udføre. Det er dette, der for mig er tvivlsomt, og det forekommer mig, at der af den høitærede Indre- og Udre- og Minister er fremsført Bedrifter i saa Henseende. Den Race, som er den almindelige eller herskende her, har sine fortrinlige Egenskaber, men den har ogsaa sine bethdelige Mangler, og det, som et saadant Stamsutteri — foruden en mere storartet Omsorg for Hesteavlens Fremme — skulde præstere, skulde netop være at indpøde i denne Race saadant Blod, som kunde give den de Egenskaber, som den mangler. Dette har man allerede tidligere forsøgt ved fremmed Blod, hvilket Forsøg er mislykket; men den høitærede Minister, der er specielt sagkyndig, har bestemt erklæret, at det kan naaes ved Indpødning af Blod af den tidligere Race, der endnu findes her, nemlig den gamle frederiksborgske Race, og at der er steet Forsøg derpaa fra privat Side, det er derom, jeg tvivler. Naar vi have en Minister, der er sær sagkyndig i denne Sag, og en Stutmester, som ogsaa er det, og man kommer med et Forslag, der, saavidt jeg kan see, er saa begrændset og moderat med Hensyn til den Pengesum, det fordrer, forekommer det mig, at der er al mulig Anledning for Thinget til at komme dette Forslag imøde, ikke blot ved at gjøre det til Gjenstand for grundig Overveielse men ogsaa ved at vise praktisk Velwillie, idet man gi-

ver Ministeren Tid til at gjøre dette Forsøg. Den hele Omkostning er ikke stor, og skulde det kunne lykkes ham at opnaae et Resultat, nemlig at frembringe en virkelig god Hesterace, ad den Vei, han klart og bestemt har antydet, vilde dette være en saa stor Fordeel for Landet, at denne Udgift vilde være en af dem, der have en bethdelig Spire til Indtægt i sig.

Spouneck: Jeg er Hesteelsker, og jeg forstaaer mig maastee en lille Smule paa at bruge Heste, men jeg er ikke Hestekjender og tiltroer mig heller ikke at være det. Naar jeg har begjært Ordet og saaledes fraviger den Regel, jeg ellers har fulgt under denne Rigsdagsamling, snarere at lade mig belære end søge at belære Andre, er det allsaa ikke, fordi jeg troer at kunne fremsøre noget Nyt vedkommende den hele store Stutterimaterie, men Grunden er den, at det forekommer mig, at der er enkelte Betragtninger, vedkommende Stutterivæsenets Stilling her i Landet i Almindelighed, hvorpaa det kunde være nyttigt at henlede Opmærksomheden. I hvert Fald vil jeg tillade mig at fremhæve de Hovedpunkter af min Tankegang i den Retning, som afsjort bevæge mig til at ville stemme for Indre- og Udre- og Ministerens Forslag med eller uden de Endringer, der ved en senere Udvalgsbehandling maatte finde Bifald. Jeg skal for det Første tillade mig at fremhæve, at det forekommer mig ganske naturligt, at en Folkerepresentation ikke kan og heller ikke i mine Tanker bør vise eller bør trage efter at vise den Consequents som vedkommende Minister. Det er ganske naturligt, at Fleertallet af en Folkerepresentations Medlemmer ikke kan komme med en aldeles befæstet Mening om hver enkelt Sag, navnlig naar Spørgsmaalet er om Sager af den Bestaffenhed som nærværende, ja, at man endog kan stifte Mening fra den ene Session til den anden, ikke blot efterat nye factiske Oplysninger maatte være fremkomne, men ogsaa paa Grund af Sagens Stilling i Almindelighed. Derhos forekommer det mig, at det, hvis Rigsdagen denne Gang maatte komme til et andet Resultat med Hensyn til Stutterisagen end tidligere, ikke engang kan siges, at den fraviger sin engang udtalte Mening, thi jeg har forstaaet det,